

District (Krieger) omtalte, at Finantsministeren bliver nødsaget til at forelægge Rigsdagen til Efteraaret et nyt Forslag, hvorved han kan blive istand til at tilveiebringe det Overskud, hvorpaa der virkelig er anvist. Forholdet er simpelthen dette, at, naar denne Lov havde kunnet blive vedtagen for en Maaned siden, saa vilde der mellem de overordentlige Udgifter i Finantsloven være blevet opført det tilsvarende Udgiftsbeløb for denne Lov; dette er ikke sleet, og derfor maa man ved et Supplement, saa at sige, bringe det ind paa Lovens Udgiftsliste, og saa troer jeg, at man alene kan gjøre det paa den Maade, at man henviser det til det Overskud, som Finantsloven viser, at der er, og som er tilstrækkeligt til at dække de contante Udtællinger, som denne Lov fordrer.

Krieger: Jeg vil aldeles ikke trættes med de ærede Medlemmer om hvad der blot er en Sprogbemærkning, om der skal sættes Statskassen eller Statskassens Overskud, det vil jeg slet ikke trættes om; den Forandring maa De med Fornøielse foreslaae ved 3die Behandling, og jeg skal stemme derfor, men derimod er der et andet Punkt, som jeg anseer for vigtigt, og det er, at man ved alle saadanne Love, som ere Tillæg til Finantsloven, ikke voterer Udgiften, uden at det ligger aldeles klart og bestemt for Die, hvor store Udgifterne blive, og hvorfra man tænker sig, at denne Udgift skal være at udrede. Jeg troer, at det maaskee endog kan være hensigtsmæssigt i Fremtiden at faae bestemte reglementariske Forskrifter derom, hvorefter f. Ex. saadanne Tillægsbevillinger ikke maatte behandles, uden at de først, om de ogsaa have været overgivne til særskilt Behandling i Udvalg, ere gaaede igjennem Finants-Udvalget; det skal jeg dog naturligvis ikke her indlade mig paa; men det er meget vigtigt, at man gjør sig det klart, at saadanne supplementariske Creditlove, saadanne bag efter kommende Udgiftslove, maae behandles med særegent Hensyn til det hele Indtægts- og Udgiftsbudget. Det er farligt at tabe dette af Sigte, og jeg veed ingen mere bestemt Maade til at indskarpe det, end ved stærkt at holde paa, at der baaede i den første Paragraph kommer en udtrykkelig Henvisning til Størrelsen af det, som bør anvendes, i Lovens Slutning

en udtrykkelig Udtalelse om Udredelsesmaaden.

David: Jeg kan, angaaende det Første, at en Sum maa nævnes, saameget mere være enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger), som det jo netop var det, jeg troede saa meget at maatte lægge Thinget paa Hjerte under Forhandlingen af § 1, at man ikke voterede eller gav Samtykke til en Bevilling, hvis Omfang ikke var bestemt; og, hvad det Andet angaar, saa bliver jeg ogsaa let enig med ham, naar han igjen er enig med mig i, at man bør sætte Statskassen, og ikke Statskassens Overskud; thi det var netop der imod, at Udvalget var, at man skulde give Anvisning paa et Overskud, som man ikke vidste, om det blev til, og det skulde fremgaae efter en Finantslov, der endnu ikke var bevilget af Rigsdagen.

Fscherning: Det forekommer mig, som det ærede Medlem fra Kjøge (Krieger) har bragt Sagen ind paa det rette Standpunkt. Vanffeligheden ligger virkelig ikke dert, om vi anvise det af Statskassen eller af Overskuddet, men den ligger i, at vi anvise Noget af Statskassen, som vi slet ikke vide, hvad er. Deri bestaaer Feilen, og, dersom jeg turde gjøre nogen Bemærkning i den Anledning, saa forekommer det mig, at det, som er det mindst Heldige fra det finantsielle Standpunkt, det er, at der ikke ved selve Finantsloven er fremkommet en Begiering om at limitere en Sum i Afdrag paa denne, saa kunde Resten være kommen ved den endelige Opjørelse. Det er, troer jeg, i det Hele en Hovedfeil, som er begaaet ved dette Lovforslag, og som har gjort Behandlingen af det saa overmaade vanffelig, at vi have villet behandle Noget her, som ikke kan behandles, thi vi kunne i Grunden aldeles ikke behandle denne Lov, førend disse Regler have været anvendte, som findes her. Det, som kunde have været gjort som et finantsielt Foretagende, det var, — og det kunde have været gjort for længe siden — at anvise paa Finantskassen en Sum til Ministerens eller Ministeriets Disposition, for at hjælpe paa de meest Trængende, og for at udrede de meest nødvendige Udgifter, og dernæst komme til en endelig Afgjørelsesnorm. Naar saa Undersøgelsen havde fundet Sted efter denne Norm,